

No jo, v posteli. Jsem skončila. S rýmičkou. Sobota a neděle v posteli na chalupě a pondělní den už doma. "A co jako???" Ptalo se ohařstvo? "Proč ležíš??" Čučelo ohařstvo. A teď jim to vysvětlete. Že jste jak hospoda U Nudléé, dýcháte jak úhyl v křoví, páč máte ucpaný i ty dírky v nose co nemáte a noženky jsou unavené. Nějakou dobu se mi dařilo uhájit pozice i díky tomu, že neměli z víkendu naspáno. Ale nic netrvá věčně, takže....

"Akce!" Privil panovačně jeden. "Bude?" Ptal se pln očekávání druhý. Následoval můj hlubokej povzdych a došlo ke kompromisu. Já se nehnu z postele a vy budete pracovat. Vzala jsem klikr, do misky si nalámala odměny. A šlo se na věc.

"Kdo sedí?" ptala se chorobná pacientka. "Já", pravil Rumíček a usedl na kotelnu a čučel. Ozval se kýžený zvuk a přišla odměna.

"Co mám dělat?" ptaly se TupoFleky a vlály pomalu ocáskem.

"Já si počkám, v pohodě!" pravila pacientka.

"??????" Milijoun otazníkůch v očích TupoFleků a moudře koukající Rumajzl.

"A jo tááák!" udály Tupofleky dřepkins koukaly taky, zdaleka ne tak moudře jako Rumíček, ale nadšeně z toho, že to vykoumaly. A ozval se kýžený zvuk a dostavila se odměna.

"To je dobrá společenská hra.", shodla se maďarská a germánská frakce. Takhle proběhly dvě, tři rundy na zahřátí. A pak šly TupoFleky do čekárny, aby cvičení už dávalo smysl.

Rumíček je klikací matador, tak to šlo ráz naráz. Lehký rozcvičení a půjde se na toho Zajíčka. Ten je zatím ve fázi- vzpínám se jako ten konik. Tedy byl, byl. Teď už je ve fázi- sedím konečně na kotelně a šmydlám pacinkama. A oči mám jak baterky, páč už mi to konečně jde. Parádička, paráda." Tak si dáme ještě otočku na jednu stranu", pravila pacientka, "pak na druhou" " A spojíme si to "... a aaa už se tancuje! " Švandaaa!, praví Rumíček a diriguje ocáskem. Na závěr dobrovolně předvede cíplýho pejska, ani nemusí být "zastřelen". Pak jde do čekárny a na plac nastupuje germánská frakce.

"Was?" čučí germánka. A pak provede dřepkins. Klik a odměna a jde se na věc. To už musím

slevit z kompromisu a trochu vstát. Postavím se a germánka předsedne a nadšeně čučí. Jistěže, klik a odměna. Ještě dvakrát a prodlužujeme u toho dobu čučení v klidu. Pak jdeme na pozici u nohy. Lehký třepnutí o stehno, bez zvuku a germánka se zamyslí, hluboce, tak hluboce jak jí průvan v mozku dovolí a..... vytlemeně se přiřadí. Jak jinak, klik a odměna. Udělám holuba na báni, aby se germánka musela trochu hýbat a držet si pozici u nohy. Šup, klik, odměna, šup, klik odměna. "To mi to ale jde!", šmrdlá si germánka ocáskem. "Tak jo, Talinko, to stačí, stačí, ty to dýl nevydržíš!" vece pacientka. "To je jako konec? " diví se germánka, když dostane pravidelnou úlitbu na konec cvičení. "Vopruz ale!" Znuděně se protáhne. KLIK!! zareaguje pacientka. "Seš výýborná, Talinko, tys udělala poklonu??" a fedruje do germánky, co to jde. Ta se nadšeně protáhne ještě jednou a nestačí se divit. Protože ..."Tenhle pohyb..... sakra sakra fakt tenhle?... spustil ten skvělej zvuk?" Čučí a v hlavě běží velkorypadlo, jak jí to tam šrotuje. Natáhne váhavě hlavu.... nepatrně se.... KLIK!! "Sakra, fakt to tak asi bude! Jupííí! " A to byl slavněj začátek toho, aby se Talinka naučila za jedno usmrkaný odpoledne poklonu.

Protože den je pochopitelně psu dlouhý, takže prudit přišli ještě několikrát a bylo toho náležitě využito. Rumíček si piloval Zajíčka, spojoval to s otočkama, Cíplým pejskem a couval si do toho. No a TupoFleky? Ty vůbec nebyly TupoFlekama, protože se jí ten den nevídaně dařilo, takže se postupně propacovala k tomu, že fakt, ale fakt jako vážně, že když udělá pukrle, klikne to a dostane milijoun dobrůtek. A šlo jí to tak moc dobře, ale tak moc dobře, že když se večer pacientka jen tak mimoděk zeptala, jestli udělá Talinka poklonu..... TAK JI 3X VYSTŘIHLA JAK Z PARTESU.

P.S. Dovětek pacientky - "Jsem zvědavá, jestli si to budeš, Tali, pamatovat i ráno!"